

Hjertesukk. Jeg tenker også at det er noe feil med hele tankegangen, å finne ut hvilke årstall det er minst mulig elevene, og basere skolestruktur på det. Disse er skoler som har stått lenge og som er mening skal stå enda lengre. De må heler seg på det høyeste elevtallene det noen sinne har vært og ta utgangspunkt i det, for det er det BEVIS på at det kan kom til å bli igjen. Da må skolene kunne håndtere den økende elevtall når generasjonsskifta kommer, og det er en haug med unge familier som bor her igjen. Det gjelder å tenke LANGSIKTIG.

Ikke minst handler dette om ungenes læringsmiljø. Jeg har vært lærer i barneskole selv i mer enn 20 år, og jeg kjenner ikke til noen lærere som mener at det er godt for barnas læring å være opp i mot 28 elever i klassen. Til og med når vi har 22 elever i klassen er det vanskelig å imøtekomme alle de forskjellige elevenes behov, og allerede nå ønsker vi som jobber i skolene flere grupperom som vi kan skjerme elevene av mange ulike grunn.

Her er mine tall. Si du har 25 elever i en klasse, og 1 lærer, noe som ofte skjer. Undervisningstimene varer 50 minutter. Hvis ikke du tar hensyn til at det går 5 minutter (eller mer for yngre elver som tar sin tid med påkledning og avkledning), så er det ikke mer enn 2 minutter læreren kan bruke på hver elev. Hvor mye hjelp kan en faktisk gi i løpet av 2 minutter? Det er 6 undervisningstimer på de lengste dagene, så MAX 12 minutter ditt barn på gjennomsnitt kan få individuelle oppmerksomhet/tilpasning av en utdannet lærer.

Ja, de kan hjelpe hverandre, og noen ting kan bli løst i felleskap, men barn i dag har en enorm behov å BLI SETT og hørt av noen som synes å bryr seg om de i en ellers veldig travel hverdag. Øyekontakt, meningsfulle samtaler +++ spiller inn på deres psykiske utvikling og selvoppfatning og som igjen påvirker motivasjon og læring. Det å føler at man er LIKT av læreren sin spiller en enorm rolle i hvor mye en har kapasitet eller lyst å lære. I tillegg til forskjellige fag bruker en lærer enorme med tid på sosiale trening og å skape et godt psykososiale miljøet for klassen å kunne lære i. For å føle seg trygg, må man også føle seg sett, hørt, og forstått. Men MAKS 10-12 minutter per dag er sikkert godt nok... eller???

Nå har de aller fleste fått prøve seg på å følge opp egne unger hjemme i Corona Hjemmeskoletiden. Da hadde du kanskje 2 eller 3 barn, men allikevel opplevde utrolig mange at det var vanskelig å dekke behov til de 3 ungene, men 1 lærer skal dekke behov og gi individuelle tilpasninger til 28 barn samtidig?? For jeg skal love deg at ingen av de 28 barn i en klasse har like behov. Du kan bare tenke selv og bruke sunn fornuft hvor mye dette kan lykkes når kommunen ikke skal bruke penger på å kjøpe inn bøker, og nå blir det også store begrensninger på hva de vil kjøpe inn av digitale ressurser. iPad-ene blir ødelagt, øreklokkene blir ødelagt men det er ikke penger å erstatte de. Tastaturene til iPad får ikke de, elevene skal skrive med en finger. Finmotorikken og håndskrift lider stort, og i min erfaring også evnen for elevene til å huske det de jobber med. Er dette god læringsmiljø. Er det dette vi vil ha for ungene vår? Hvis de fortsetter slik blir skolen mer av en oppbevaringsplass enn en læringsarena.

Mindre klassestørrelser og/eller bedre voksentetthet er avgjørende faktorer hvis målet av skolene er faktisk å ha et bedre læringsmiljø for vår barn. Det er ikke godt nok at noen mener at det er fysisk plass for mitt barn. De skal faktisk kunne være ivaretatt-- forhåpentligvis mer enn 12 minutter per skoledag.

Vi lærere vil kunne gi elevene vår mer enn det. Vi vil kunne ta oss tid til å møte hver enkeltes behov. Vi liker ikke den følelsen når vi går hjem og ser alt som enda burde blitt gjort for å fremme læring og for at eleven vår skal få mestringsfølelse og et positivt selvbilde. Vi er opptatt med konflikthåndtering, forebygging, og mange andre ting også i løpet av en vanlig skoledag. Bare prøv du som vil!

Gi oss da rammer der det er mulig å lykkes over lengre tid, for vi blir utbrent! Bedre voksentetthet, og plass i klasserommene og ut av klasserommene til å kunne legge til rette for læring. Hvorfor er da skolen hovedsakelig til? For å være en læringsarena for barn og unge, eller for å være en plass der vi kan spare penger. Ikke får vi beholde lærere, ikke får vi beholde bøker, ikke får vi beholde digitale resursene. Hva skal vi drive med?

Håvik skole er en av de få skolene som har lykket med å kunne ha bedre voksentetthet. Barna føler seg sett, hørt, og forstått av voksne som bryr seg om de. Barna opplever i stor grad mestringsfølelse. og viser lyst og glede av å lære. Barn med ulike utfordringer kan få de tilpasninger de trenger-- både fysiske plasser å trekke seg tilbake, og varme omsorgsfulle voksne som har i mye større grad tid til å hjelpe de å sortere og håndtere de ulike følelsene sine som oppstår og hjelpe de til å mestre LIVET i like linje med læring.

Hvis Karmøy Kommune er kommunen som vil at du skal lykkes, må de da legge til rette for det. La Håvik Skole stå! Ikke gå enda et steg i feil retning!